

Sygnatura akt I C 1235/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2017 roku

Sąd Okręgowy w K. Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Angelika Lewandowska

Protokolant: p.o.sekr.sąd. Konrad Gajdziński

po rozpoznaniu w dniu 18-09-2017 r. w K. na rozprawie sprawy

z powództwa **Banku (...) S.A. w W.**

przeciwko **W. S. i M. S.**

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanych W. S. i M. S. solidarnie na rzecz powoda Banku (...) S.A. w W. kwotę 129.062,03 zł (sto dwadzieścia dziewięć tysięcy sześćdziesiąt dwa złote trzy grosze) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 17.11.2016 r. do dnia zapłaty, z zastrzeżeniem, że pozwany przysługuje prawo do powoływania się w toku egzekucji na ograniczenie ich odpowiedzialności do przysługującego im prawa własności nieruchomości lokalowej położonej w K. przy ul. (...), objętej księgą wieczystą (...) prowadzonej przez VI Wydział Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w K..
2. Umarza postępowanie w pozostałym zakresie.
3. Oddala wniosek pozwanych o rozłożenie należności zasądzonej w punkcie 1. na raty.
4. Zasądza od pozwanych W. S. i M. S. solidarnie na rzecz powoda Banku (...) S.A. w W. kwotę 13.738 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Angelika Lewandowska

Sygn. akt I C 1235/16

UZASADNIENIE

Powód Bank (...) S.A. w W. wystąpił przeciwko pozwany M. i W. małż. S. z powództwem o zapłatę kwoty 130.418,98 zł wraz z odsetkami od dnia 06.09.2016r. do dnia zapłaty w wysokości 1,5 krotności stopy odsetek ustawowych z art. 481 § 2 k.c., z ograniczeniem egzekucji w stosunku do pozwanych jako dłużników rzeczowych do przysługującego im prawa własności nieruchomości lokalowej położonej w K. przy ul. (...), objętej księgą wieczystą nr (...), prowadzoną przez VI Wydział Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w K. a nadto o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazał, że pozwani są współwłaścicielami na prawach wspólności majątkowej małżeńskiej nieruchomości lokalowej. W księdze wieczystej urzędzonej dla tej nieruchomości wpisane są hipoteki: umowna zwykła na kwotę 170.000zł oraz kaucyjna na kwotę 170.000zł zabezpieczające spłatę kredytu zaciągniętego przez S. G. (1) umową z dnia 31.08.2005r. zawartą z powodem. Powód wskazał, że należność wynikająca z tej umowy nie została spłacona w terminie i powód po wypowiedzeniu umowy kredytu wzywał do zapłaty zarówno dłużnika osobistego jak i pozwanych jako dłużników rzeczowych. Pozwani proponowali spłatę kredytu na warunkach, których bank nie akceptował, a nadto mimo wezwań

nie przedstawili dokumentacji pozywającej ocenić ich zdolność kredytową . Do chwili obecnej zadłużenie z tytułu kredytu nie zostało uregulowane.

W toku postępowania pozwani uznali powództwo i wnieśli jednocześnie o rozłożenie przez Sąd zaległości na raty w kwocie 1.000 zł miesięcznie (k.92).

W piśmie z dnia 01.06.2017r. powód, z uwagi na dokonane przez pozwanych wpłaty, cofnął pozew w części i wniósł o zasądzenie od pozwanych solidarnie kwoty 129 062,03 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 17.11.2016r. (k.97).

Sąd ustalił, co następuje:

S. G. (1) zawarł w dniu 31.08.2005r. z powodem umowę kredytu hipotecznego nr (...) na zakup mieszkania na kwotę 170.000 zł. Termin spłaty kredytu strony ustaliły na dzień 30.08.2030r. Dla zabezpieczenia spłaty kapitału kredytobiorca ustanowił na nieruchomości lokalowej położonej w K. przy ul. (...), objętej księgą wieczystą nr (...), prowadzoną przez VI Wydział Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w K. hipotekę zwykłą w kwocie 170.000 zł, a dla zabezpieczenia spłaty odsetek i innych kosztów hipotekę kaucyjną w wysokości równej 100% kwoty kredytu. Powyższą nieruchomości pozwani zakupili od S. G. (1) umową sprzedaży z dnia 27.04. 2012 r. (k.15-24).

Pismem z dnia 01.09.2015 r. powód wypowiedział S. G. (1) umowę kredytu zawartą 31.08.2005 r. z 30-dniowym okresem wypowiedzenia. Według stanu na dzień wypowiedzenia saldo zadłużenia całkowitego wynikającego z umowy kredytu wynosiło 127.152,17 zł, a bieżące zadłużenie przeterminowane wносиło 2.326,87 zł (k.25).

S. G. (1) odebrał przesyłkę zawierającą wypowiedzenie umowy w dniu 07.09.2015r. (k.26),

Powód pismem z dnia 06.04.2016 r. wezwał pozwanych jako dłużników rzeczowych do zapłaty kwoty 130.257,94 zł wraz z dalszymi odsetkami tytułem zadłużenia wynikającego z umowy kredytu nr (...) z dnia 31.08.2005 r. (k.27). W odpowiedzi na wezwanie pełnomocnik pozwanego W. S. zaproponował, że W. S. wraz z żoną będzie spłacał zadłużenie w comiesięcznych ratach w kwocie po 1000 zł z każdej z oddzielnych umów kredytowych (łącznie 2000 zł). (k.31-32). Jednocześnie pełnomocnik pozwanego zadeklarował, że W. S. nie wyklucza możliwości zwiększenia wpłacanych kwot w terminie późniejszym Powód w piśmie z dnia 02.06.2016 r. nie wyraził zgody na spłatę ratalną w wysokości po 1.000 zł miesięcznie z tytułu kredytu objętego niniejszym sporem argumentując to tym, że zaproponowana wysokość nie pokryje nawet miesięcznej raty odsetkowej jaką obecnie nalicza bank. (k.34-34v).

W kolejnym piśmie z dnia 14.06.2016 r. pełnomocnik pozwanego W. S. wyraził wolę spłaty kredytu na dotychczasowych warunkach i zwrócił się do powoda o przedstawienia harmonogramu spłaty (k.36). W odpowiedzi powód pismem z dnia 20.06.2016r. poinformował pozwanego, że jego wniosek nie może zostać rozpatrzony ponieważ pozwany w dalszym ciągu nie dostarczył wymaganej dokumentacji, o którą prosił powód już w piśmie z dnia 02.06.2016 r., a która pozwoliłaby ocenić aktualną zdolność kredytową pozwanych. Jednocześnie powód podkreślił, że nie wyraża zgody na zaproponowaną wysokość raty w kwocie 1.000 zł miesięcznie (k.37).

Pozwem z dnia 06.09.2016 r. powód wystąpił do Sądu Okręgowego w K. z niniejszym powództwem. W toku postępowania pełnomocnik pozwanych wyraził wolę spłaty kredytu na poprzednich warunkach (k.90).

Po wszczęciu niniejszego postępowania pozwany W. S., w okresie od 09.09.2016 r. do 25.05.2017 r. wpłacił na poczet zadłużenia z kredytu nr (...) łącznie kwotę 8.600 zł (k.86-90, k.97). Dokonane przez pozwanego wpłaty zostały zarachowane przez powoda w następujący sposób:

- wpłata z 09.09.2016 r. w wys. 1000 zł – 114,12 zł na poczet odsetek i 885,88 zł na poczet należności głównej,
- wpłata z 23.09.2016 r. w wys. 1000 zł – 528,93 zł na poczet odsetek i 471,07 zł na poczet należności głównej,
- wpłata z 30.11.2016 r. w wys. 1000 zł – w całości na poczet odsetek,

- wpłata z 21.12.2016 r. w wys. 1000 zł - w całości na poczet odsetek,
- wpłata z 26.01.2017 r. w wys. 1000 zł na poczet należności ubocznych- kosztów sądowych i egzekucyjnych,
- wpłata z 17.02.2017 r. w wys. 1000 zł – na poczet należności ubocznych- kosztów sądowych i egzekucyjnych,
- wpłata z 03.04.2017 r. w wys. 1000 zł - na poczet należności ubocznych- kosztów sądowych i egzekucyjnych,
- wpłata z 28.04.2017 r. w wys. 1000 zł - na poczet należności ubocznych- kosztów sądowych i egzekucyjnych,
- wpłata z 26.05.2017 r. w wys. 1000 zł - na poczet należności ubocznych- kosztów sądowych i egzekucyjnych.

Pełnomocnik pozwanych na rozprawie w dniu 18.09.2017 r. oświadczył, że pozwani nie kwestionują rozliczeń wskazanych w piśmie powoda z dnia 01.06.2017 r. oraz sposobu zarachowania przez powoda dokonanych w toku niniejszego procesu wpłat (k.100).

W sprawie o sygn. I Nc 104/16 powód uzyskał tytuł wykonawczy przeciwko dłużnikowi osobistemu S. G. (1). W sprawie tej na rzecz powoda zasądzone zostały od S. G. (1) koszty procesu w wysokości 7.048 zł. Na podstawie ww. tytułu powód wszczął przeciwko S. G. (1) egzekucję. Koszty egzekucyjne w tej sprawie wyniosły 187,76 zł (k.97).

Pozwani wezwani na rozprawę celem złożenia zeznań w charakterze strony nie stawili się na wezwanie sądu (k.100).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie: wyciągu z ksiąg banku z dnia 06.09.2016 r. (k.8), odpisu zupełnego z księgi wieczystej dla nieruchomości (...) z dnia 06.09.2016r. (k.11-14v), umowy kredytu z dnia 31.08.2005 r. (k.15-24), wypowiedzenia umowy (k.25), potwierdzenia odbioru (k.26), wezwania do zapłaty z dnia 06.04.2016 r. (k.27), odpowiedzi na wezwanie do zapłaty z dnia 30.05.2016 r. (k.31-32), pisma powoda z dnia 02.06.2016 r. (k.34-34v), odpowiedzi na wezwanie do zapłaty z dnia 14.06.2016 r. (k.36), pisma powoda z dnia 20.06.2016 r. (k.37), potwierdzeń przelewów (k.86-90).

Zebrany materiał dowodowy nie budził wątpliwości Sądu, dlatego też Sąd dał mu wiarę.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie powód początkowo wnosił o zasądzenie od pozwanych jako dłużników rzeczowych kwoty 130.418,98 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 06.09.2016 r. do dnia zapłaty, a swoje roszczenie wywodził z treści hipoteki zwykłej i kaucyjnej, ustanowionych na nieruchomości będącej obecnie własnością pozwanych, a stanowiącej zabezpieczenia kredytu zaciągniętego przez S. G. (2) w dniu 31.08.2005 r. Roszczenie powoda znajduje oparcie w treści art. 65 ust. 1 u.k.w.h., zgodnie z którym w celu zabezpieczenia oznaczonej wierzytelności wynikającej z określonego stosunku prawnego można nieruchomość obciążyć prawem, na mocy którego wierzyciel może dochodzić zaspokojenia z nieruchomości bez względu na to, czyją stała się własnością, i z pierwszeństwem przed wierzycielami osobistymi właściciela nieruchomości (hipoteka).

Pozwani nie kwestionowali swojej odpowiedzialności i na rozprawie w dniu 24.05.2017 r. uznali powództwo. Zgłosili również wniosek o rozłożenie dochodzonej należności na raty w kwocie po 1000 zł miesięcznie.

Zgodnie z treścią art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjności materialnej pozwanego, który za zasadne uznaje zarówno roszczenie powoda, jak i przyznaje uzasadniające je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne, a w konsekwencji godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego żądanie pozwu (zob. wyrok SN z dnia 14 września 1983 r., III CRN 188/83, OSNC 1984, nr 4, poz. 60).

Sąd jest związany uznaniem powództwa. Obowiązany jest przy tym dokonać oceny, czy czynność ta nie jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. W doktrynie zauważono, że ocena, czy zachodzi niedopuszczalność uznania powództwa, powinna nastąpić w zasadzie wyłącznie w świetle materiału procesowego znajdującego się w aktach sprawy. Wskutek uznania przewodniczący zamyka rozprawę (art. 224 § 1) i wydaje tzw. wyrok z uznania, uwzględniający powództwo w zakresie objętym uznaniem.

Podkreślić należy, że na rozprawie w dniu 18.09.2017 r. pozwani nie kwestionowali rozliczeń wskazanych w piśmie powoda z dnia 01.06.2017 r. oraz sposobu zarachowania przez powoda dokonanych przez pozwanych wpłat już po wszczęciu postępowania (k.100).

Sąd mając powyższe na uwadze, nie znajdując podstaw do stwierdzenia, aby uznanie powództwa było sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego bądź zmierzało do obejścia prawa, zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 129.062,03 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17.11.2016 r. do dnia zapłaty, z zastrzeżeniem, że pozwany przysługuje prawo do powoływania się w toku egzekucji na ograniczenie ich odpowiedzialności do przysługującego im prawa własności nieruchomości lokalowej położonej w K. przy ul. (...), objętej księgą wieczystą (...) prowadzonej przez VI Wydział Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w K. **(punkt 1 wyroku)**. Z charakteru odpowiedzialności „rzeczowej” pozwanych wynikało, że niezbędnym w niniejszej sprawie na podstawie art. 319 k.p.c. było ograniczenie ich odpowiedzialności do nieruchomości obciążonej hipoteką.

O odsetkach sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. Zwrócić należało uwagę, że pozwani uregulowali należne powodowi przeterminowane odsetki umowne naliczone do dnia 17.11.2016 r., w związku z czym powód zmienił swoje żądanie w zakresie odsetek pismem z dnia 01.06.2017r., żądając ich zasądzenia od dnia 17.11.2016 r. (k.97v), a pozwani tego nie kwestionowali (k.100).

Wobec częściowego cofnięcia przez powoda pozwu i zrzeczenia się roszczenia, Sąd na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie w tym zakresie **(punkt 2 wyroku)**.

Rozważenia wymagało również czy w niniejszej sprawie nie zaszły przesłanki do rozłożenia zasądzonego roszczenia na raty. Zgodnie z art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych przypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. W doktrynie podkreśla się, że uprawnienie to przysługuje w sytuacjach, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądzonego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody. W ocenie Sądu pozwani nie wykazali by w ich przypadku zaistniały okoliczności uzasadniające rozłożenie należności na raty. Pozwani nie zaoferowali żadnego dowodu, który obrazowałby ich sytuację materialną i rodzinną, a nie stawiając się na rozprawę, która przewidziana została celem przeprowadzenia dowodu z ich zeznań uniemożliwili Sądowi dokonanie oceny czy po ich stronie występują szczególne okoliczności uzasadniające rozłożenie zasądzonej należności na raty. Zdaniem Sądu ochrona, jaką zapewnia pozwany art. 320 k.p.c. może być stawiana ponad ochronę powoda tylko w wyjątkowych sytuacjach, a pozwani nawet nie sprecyzowali na czym miałyby te wyjątkowe okoliczności polegać. Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił wniosek pozwanych o rozłożenie należności na raty **(punkt 3 wyroku)**.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. zasądzając od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 13.738 zł tytułem kosztów procesu, na którą złożyła się kwota 6.521 zł opłaty sądowej od pozwu, kwota 7.200 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa **(punkt 4 wyroku)**.

SSO Angelika Lewandowska